

tillidserklæring til ham selv, men det var det paa ingen Maade. Hvis den høitærede Minister personlig kunde reise omkring i Landet og se til de Fattige i Kommunerne, vilde jeg for mit Vedkommende ikke have den allerfjærneste Betænkelighed, men vilde have en saadan personlig Tillid til ham, at jeg vilde anse dette for fuldstændig tilstrækkeligt. Uigefaa lidt har jeg udtalt nogenstomhelst Mistillid til Amtmændene eller Amtsraadsmedlemmerne, for hvis Amtmændene eller Amtsraadsmedlemmerne personlig kunde overkomme et saadant Tilsyn, er jeg ogsaa vis paa, at det vilde blive tilstrækkelig godt udført. At det imidlertid er umuligt for Ministeren, for Amtmændene og for Amtsraadsmedlemmerne nævnte jo det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds et Exempel paa, endog saa fra en temmelig betydelig Fattiganstalt, hvor der var foregaaet adskillige Misligheder, som selvsølgelig hverken Ministeren eller vedkommende Amtsraad havde den allerfjærneste Anelse om, før det blev draget frem for Offentligheden af et Dagblad her i Kjøbenhavn. Jeg har heller ikke sagt at jeg har nogen „dumdrende“ Mistillid til Kommunerne. Det var den høitærede Minister, der benyttede sig af dette poetiske Ord; det er ikke mig der brugte det. Jeg kan jo saa godt forstaa, at det var en politisk Fornøielse for den ærede Minister at staa fast, at jeg havde en „dumdrende“ Mistillid til alle Landets Kommuner. Jeg fandt det meget klogt af den ærede Minister at fremhæve dette. Men paa den anden Side har det været en stor politisk Glæde for mig at høre den overordentlige Tillid, som Ministeren har til Kommunalbestyrelserne, jeg vilde kun ønske, at den Tillid til dem, som viser sig paa dette Omraade, ogsaa vilde vise sig paa andre Omraader. Men som sagt, den „dumdrende“ Mistillid var et Udtryk, som var hentet fra den poetiske Verden, og hvad man henter derfra er lidt overdrevent. Jeg har udtrykkelig sagt, som Rigsdagstidenden udviser, at jeg var overbevist om, at de fleste Kommuner gjerne vilde behandle deres Fattige humanit. Hvad jeg har sagt, er, for det Første, at Kommunalbestyrelserne vælges aldeles uden Hensyn til, om de have Interesse for de Fattige eller ei; det er ganske andre Hensyn, der bliver tagne ved deres Valg; dernæst har jeg sagt, at de komme til at kontrollere sig selv; og at de ikke kunne være saa humane som de mange Gange gjerne ville, netop fordi de nærmest ere valgte med det Hensyn for Die at gjøre økonomiske Betragtninger gjældende. Jeg vil tillade mig at spørge de tilstedeværende Medlemmer i denne Sal, om der

er Noget, der tror, at der, naat der vælges Medlemmer til Sogneraad, jaa bliver taget Hensyn til, om de Mennesker have særlig Interesse for eller særligt humanit Sindelag overfor de Fattige? Jeg tror det ikke. Det var heller ikke mit Mening, med denne Fattigkommission eller disse Fattigordførere, hvad man nu vil kalde det, at de specielt skulde se Kommunalbestyrelsen paa Fingrene; men det var min Mening, at de Fattige skulde vide, at de havde let Udgang til en anset Mand i Kommunen, som de kunde have Tillid til, og som de vidste havde Hjerte for dem; saa de kunde henvende sig til ham, naar de i Et eller Andet mente, at der var sket dem Uret, og saaledes at de vidste, at denne Mand havde ikke alene Ret, men ogsaa Forpligtelse til at paatale den mulige Uret. Det synes jeg ikke var saa overordentlig meget forlangt. Det er jo meget muligt, at en saadan Talsmand ikke vilde behøves i de allerfleste Kommuner; jeg tror, der er mangfoldige Kommuner, hvor der ikke vilde være Trang til ham. Men selv om der kun var 10 Kommuner i Landet, hvor der trænges til en saadan Ordfører for de Fattige, saa siger jeg dog, at vi skulde etablere noget Saadant alene for de 10 Kommuners Skyld. For Resten glæder jeg mig over, at dette mit Forslag dog har fundet gunstig Jordbund hos nogle af dette Things Medlemmer; saavidt jeg forstod, fandt det gunstig Jordbund hos det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm) og ogsaa hos det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Christiansen), hvem jeg takker for, at de have optaget denne Tanke. Jeg kan saa godt forstaa, at den ærede Minister, Amtsraadsmedlemmer og dette Things Medlemmer, som jo næsten Alle have Noget med kommunale Sager at gjøre, synes, at noget Saadant ikke behøves. Den ærede Minister vil sige: Jeg har jo Tilsynet, og jeg kan nok udføre det. Ja, naar man har et Embede, tror man ogsaa altid, at man ikke alene har Forstand paa det, hvad selvsølgelig den ærede Minister har, men saa tror man ogsaa, at man kan overkomme alle de Forpligtelser, som Embedet paalægger En; men det kan man ikke. Paa den anden Side kan jeg ogsaa godt forstaa, at tilstedeværende Medlemmer, som ere kommunale Tillidsmænd, Allesammen synes, at det heller ikke behøves i nogen særlig Grad, at man faar en saadan Ordfører for de Fattige; thi de ærede Medlemmer ville staa paa det Standpunkt: Vi have med Sagen at gjøre, vi agte ikke at forsømme vore Forpligtelser i den Retning, vi kunne godt udføre dem. Men jeg er tem-